

PAAUGSTINĀTĀ JĒZUS SPĒKS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ef. 1:15–23; Ef. 3:14–21; 1. Tes. 5:16–18; 5. Moz. 9:29; 1. Kor. 15:20–22; Ps. 110:1.

ATMIŅAS PANTS:

Pateicoties Svētajam Garam, ticīgie var zināt, “cik pārlietu liels ir Viņa spēka mērs, kas parādās pie mums, ticīgajiem, darbodamies tādā pašā visspēcības varenībā, kādu Viņš parādījis Kristū, To uzmodinādams no miroņiem un sēdinādams pie Savas labās rokas debesīs.” (Ef. 1:19, 20)

Šķiet, ka cilvēki vienmēr vēlējušies iegūt lielāku varu. Automašīnu ražotājs “Devel Motors”, piemēram, lielījies ar savu “Devel 16” – automašīnu ar 16 cilindriem, 12,3 litru motoru, kas panāk vairāk nekā 5000 zirgspēkus. Vai arī, ja ar to nepietiek, padomājiet par “Peterbilt” kravas automašīnu, kurā ir trīs “Pratt & Whitney J34–48” reaktīvo dzinēju motori. Ar 36 000 zirgspēkiem šis spēkrats ceturtdaljūdzi (ap 400 m – tulk. piez.) var noskriet 6,5 sekundēs un parasti sasniedz 376 km/h pirms abu izpletņu atvēršanas.

Turpretī Pāvils lūdz, lai ticīgie Efezā, kas tiek kārdināti apbrīnot savas kultūras dažādās varas un dievības, Svētajā Garā piedzīvo milzīgo spēku, ko Dievs dara viņiem pieejamu Kristū. Šis dievišķais spēks nav mērāms zirgspēkos vai maģijā, bet ir redzams četros Visumu pārveidojošos glābšanas vēstures notikumos, un tie ir: (1) Jēzus augšāmcelšanās; (2) Viņa paaugstināšana pie Dieva troņa; (3) viss tiek nolikts Kristus pakļautībā; (4) Kristus ir dots draudzei kā tās Galva (Ef. 1:19–23).

Pārdomājot šos četrus notikumus, ticīgie var sākt aptvert – un piedzīvot – bezgalīgo spēka apmēru, ko Dievs izmanto viņu labā.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 15. jūlijā.

Lūgšana un pateicība

Saņēmis iedrošinājumu no ziņas, ka ticīgie Efezā plaukst ticībā Jēzum un mīlestībā cits pret citu (iespējams, par to ziņo Tihiks, skat. Ef. 6:21, 22), Pāvils atklāj, kā par viņiem aizlūdz.

Salīdzini divus Pāvila ziņojumus par lūgšanām Vēstulē efeziešiem – Ef. 1:15–23 un Ef. 3:14–21. Kādas ir kopīgās tēmas abos ziņojumos? _____

Reizēm mēs lūgšanā jūtamies nožēlojami, sūdzoties par kādu izaicinājumu vai problēmu. Pāvila ziņojumi par lūgšanām Vēstulē efeziešiem liecina, ka lūgšanu “dzimtā valoda” ir pateicība. Mēs sakrājam Dieva svētības un pateicamies Viņam par tām. Mēs cenšamies saskatīt Dievu grūtajās situācijās un slavējam Viņu par transformējošo klātbūtni mūsu dzīvē. Svinot paaugstinātā Jēzus žēlastību un spēku (Ef. 1:20–23), mēs pateicamies par Viņa svētībām tiem cilvēkiem, kas ir mūsu ietekmes lokā. Lūk, Pāvila lūgšanu transformējošais noslēpums: lūgšana ir slavas un pateicības atslēga.

Pāvils arī teic, ka viņš nebeidz “pateikties Dievam par jums, pieminēdams jūs savās lūgšanās” (Ef. 1:16; skat. arī Fil. 1:3, 4; 1.Tes 1:2 un 1.Tes 5:16–18).

Ko nozīmē “lūgt bez mitēšanās” (1.Tes 5:17)? Tas nevar nozīmēt, ka mēs nemitīgi zemojamies Dieva priekšā lūgšanā. Tas nozīmē to, ka, Dieva Gara svētīti, mēs ejam pa dzīvi ar Dieva klātbūtni un spēkam atvērtām sirdīm, meklējot iemeslus Viņam pateikties. Tas nozīmē būt gataviem interpretēt dažādus dzīves notikumus Dieva klātbūtnē, meklēt dievišķu padomu, piedzīvojot dzīves sagādātās pārmaiņas un pavērsienus. Tas nozīmē nedzīvot atsvešināti no Dieva, bet sadarboties ar Viņu, esot atvērtiem dievišķai vadībai.

Mēs pārāk bieži lūgšanu uzskatām kā detaļu, mācekļa dzīves papildu sastāvdaļu, ko īstenot, kad mums ir ērti. Pāvilam ir cits skatījums. Pāvils uztver nopietni pienākumu lūgt par ticīgajiem Efezā, gan izsakot pateicību par viņiem (Ef. 1:16; salīdzini ar Ef. 1:3–14), gan aizlūdzot par viņiem (Ef. 1:17–23; salīdzini ar Ef. 3:14–21). Viņam lūgšana ir svarīgs vai pat vissvarīgākais kristieša ticības pienākums. Šie panti ir motivējošs aicinājums lūgt, aicinājums katram no mums pārdomāt savu “lūgšanu kalpošanu” Pāvila nodomāšanās gaismā.

Kāpēc vienmēr ir svarīgi pateikties Dievam lūgšanā par to, par ko tev jābūt pateicīgam?

Piedzīvot gudrību no Svētā Gara

“Es arī nebeidzu pateikties Dievam par jums, pieminēdams jūs savās lūgšanās, aizlūgdams, lai mūsu Kunga Jēzus Kristus Dievs un godības pilnais Tēvs jums dotu gudrības un atklāsmes garu, lai jūs labāk Viņu izprastu.” (Ef. 1:16, 17)

Ziņojot par savām lūgšanām, Pāvils stāsta par galveno lūgumu, ko viņš nes Dieva troņa priekšā. Viņš jau ir minējis, ka Svētais Gars ir ienācis ticīgo dzīvē viņu atgriešanās laikā (Ef. 1:13, 14). Tagad Pāvils lūdz pēc svaigām Gara svētībām, lai saņemtu nepieciešamo garīgo gudrību attiecībā uz dziļāku Jēzus izpratni (“lai jūs labāk Viņu izprastu”, Ef. 1:17).

Par kādām trim tēmām Pāvils lūdz, lai Svētais Gars dod ticīgajiem īpašu gudrību?

Skat. Ef. 1:17–19.

Kad Pāvils lūdz ticīgajiem pēc gudrības attiecībā uz “cerību, kurai Viņš jūs ir aicinājis” (Ef. 1:18, ESV), viņš lūdz, lai viņi ierauga, ko Dievs pagātnē jau ir izdarījis viņu glābšanas labā (Ef. 1:3–9, 11–13) un godības pilnajai nākotnei, ko Viņš tiem ir ieplānojis (Ef. 1:10, 14).

Lūdzot pēc izpratnes par to, “kādu godības bagātību Viņš savējiem liek iemantot” (Ef. 1:18), viņš atgādina Vecās Derības ideju par ticīgajiem kā Dieva mantojumu (5. Moz. 9:29, 5. Moz. 32:9, Zah 2:12, salīdzini ar Ef. 1:11). Pāvils vēlas, lai viņi zina, ka viņiem ne tikai pieder mantojums no Dieva, bet ka viņi paši ir Dieva mantojums, un Pāvils grib, lai viņi saprot savu vērtību Dieva acīs.

Kad Pāvils lūdz pēc garīgas gudrības attiecībā uz to, “cik pārlietu liels ir Viņa spēka mērs, kas parādās pie mums, ticīgajiem” (Ef. 1:19), viņš iztēlojas, kā Svētais Gars nes jaunu izpratni par Dieva bezgalīgo spēku un aktualizē to viņu pieredzē.

Visās šajās lūgšanās Pāvils grib, lai cilvēki paši piedzīvo, kas viņiem dots Jēzū.

Kā tu vari labāk piedzīvot, “cik pārlietu liels ir Viņa spēka mērs, kas parādās pie mums, ticīgajiem”? Ko tas nozīmē ikdienas dzīvē?

Piedalīšanās pie augšāmcelšanās spēka

Pārējos lūgšanu ziņojuma pantos Ef. 1:20–23 Pāvils plašāk apskata trešo tēmu, kurā viņš cer, ka Svētais Gars dos ticīgajiem gudrību – Dieva visvareno spēku, ko Viņš izmanto viņu labā. Sākumā Pāvils norāda uz diviem glābšanas vēstures notikumiem, kas ir kā galvenās Dieva spēka ilustrācijas: (1) Jēzus augšāmcelšanās no mirušajiem, (2) Jēzus paaugstināšana Visuma tronī (Ef. 1:20).

Kā Dieva spēks izpaužas Jēzus augšāmcelšanās? Ef. 1:20, 1. Kor. 15:20–22; Fil. 3:8–11; Ebr. 13:20, 21; 1. Pēt. 1:3. _____

Jēzus augšāmcelšanās ir neapšaubāma kristiešu ticības mācība (1. Kor. 15:14, 17). Tā kā Kristus ir augšāmcēlies, arī ticīgos nākotnē sagaida varena augšāmcelšanās mūžīgai dzīvei, kad Kristus atgriezīsies (1. Kor. 15:20–23). Tā kā Kristus ir augšāmcēlies, mēs varam droši raudzīties uz Viņu arī mūsdienās, lai saņemtu visas evaņģēlija svētības, ieskaitot Svētā Gara klātbūtni mūsu dzīvē.

Līdzība, kā Dievs nosēdinājis Viņu “pie Savas labās rokas” (Ef. 1:20), ir ņemta no Ps. 110:1, kas ir visbiežāk citētais pants Jaunajā Derībā. Kristus paaugstināšana Vēstulē efeziešiem ir ļoti pārlicenoša. Ticīgie “apsēdināti .. ar Viņu [Jēzu Kristu] Debesu vietās” (Ef. 2:6, ESV). Papildinot Pāvils atsaucas uz Kristus debesbraukšanu kā uz ievadu tam, ka Kristus piepilda visas lietas un dod dāvanas Savai draudzei (skat. Ef. 4:8–11).

Ef. 4:8–11 Pāvils brīdina mūs, lai mēs nepieņemam, ka Kristus nekustīgi sēž uz Tēva troņa, atklājot drīzāk “dinamisku Jaunās Derības paaugstinātā Kristus ainojumu, kas iziet Sava Gara spēkā pa visu pasauli, uzvarot un lai uzvarētu” (F. F. Bruce “The Epistles to the Colossians, to Philemon, and to the Ephesians” (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1984), 133. lpp.) Tā Pāvils attēlo Kristus paaugstināšanu/ kronēšanu ne tikai kā ticīgajiem piedāvātā dievišķā spēka ilustrāciju, bet arī kā šī spēka avotu.

Kādos veidos jums dzīvē ir nepieciešams Kristus spēks, un kā mēs varam labāk sevi padarīt šim spēkam pieejamus? Kāda rīcība var neļaut mums piekļūt Viņa spēkam?

Kristus pāri visām varām

Pāvils priecājas par Jēzus, kas tagad sēž kopā ar Tēvu Visuma tronī, paaugstināšanu. Nodēfinējis Kristus pozīciju attiecībā ar Tēvu (“sēdināts .. pie Viņa labās rokas Debesu vietās” Ef. 1:20, ESV), Pāvils pievēršas Jēzus attiecībām ar “varām”. Jēzus kā Valdnieks kopā ar Tēvu ir “augstāk” par ikvienu no tām (Ef. 1:21).

Salīdzini, kā Pāvils runā par ļaunajiem garīgajiem spēkiem Ef. 1:21, Ef. 2:2 un Ef. 6:12. Kā tu domā, kāpēc Pāvils parāda tik lielu interesi par šiem spēkiem? _____

Ap. d. 19:11–20 stāsts par septiņiem Skevas dēliem parāda, ka Efeza Pāvila laikā bija maģijas mākslu centrs. “Visā hellēnisma pasaulē burvju prakses galvenā iezīme bija garu pasaules iepazīšana, kas ietekmēja gandrīz visus dzīves aspektus. Burvja mērķis bija atšķirt izpalīdzīgos garus no kaitīgajiem un apgūt noteiktas darbības un garu relatīvās stiprās puses un autoritāti. Izmantojot šīs zināšanas, varēja izveidot līdzekļus (ar runātām vai rakstītām formulām, amuletiem utt.), lai manipulētu ar gariem katra indivīda interesēs. Ar pareizo formulu varēja izārstēt gara izraisītu slimību vai uzvarēt ratu sacīkstēs.” (Clinton E. Arnold “Power and Magic: The Concept of Power in Ephesians”, 18. lpp.)

Reliģiskajai dzīvei Efezā bija raksturīga interese par dievību un spēku piesaukšanu burvestībās (skat. Ap. d. 19:13), un tā tas notiek arī mūsdienās. Pāvils vēlas izskaidrot saistību starp Kristu un “varām”: paaugstinātais Jēzus ir “augstāk par ikvienu valdību, varu, spēku, kundzību” (Ef. 1:21).

Lai pārliecinātos, ka viņa klausītāji saprot – nav tādas varas, kas būtu augstāka par Jēzus varu, – viņš pievieno netiešu norādi uz praksēm, kurās tiek piesaukti dievību vārdi burvestībās (“un ikvienu vārdu, kas tiek minēts”, Ef. 1:21). Pārejot no telpas dimensijas uz laika dimensiju, Pāvils uzsver neierobežoto Jēzus paaugstinātās valdīšanas hronoloģiju. Viņa valdīšana pār visām varām attiecas “ne tikai uz šo laiku, bet arī uz nākamo” (Ef. 1:21, ESV).

Kādas ir ļauno spēku izpausmes mūsdienās, un kā mēs varam būt droši, ka neviens no tiem neko neiespēs pret mums? _____

Jēzus, visas lietas un Viņa draudze

Pirmie kristieši Ps. 110:1 saskatīja pravietojumu par Jēzus paaugstināšanu: “Tā Kunga vārds manam kungam: “Sēdies pie Manas labās rokas, tiekāms Es lieku tavus ienaidniekus par pameslu tavām kājām!”” Viņi tieši tāpat saprata Ps 8, kur ir apstiprināts, ka Dievs visu “nolicis pie viņa kājām” (Ps. 8:7), pie “cilvēka dēla” kājām (Ps. 8:4, ESV). Lai gan viņi ticēja, ka tumsas spēki Debesu vietās ir virs viņu galvām un draud viņus pakļaut, viņi turējās pie patiesības, ka šie spēki atrodas zem Kristus kājām.

Ievērojiet labi, ka, nolicis visu zem Jēzus kājām, Tēvs “Viņu pašu pāri visam iecēlis par galvu draudzei”. “Viss” ir ļoti universāls un visu ietverošs jēdziens. Pāvilam prātā vēl ir “varas”, kas pieminētas Ef. 1:21. Viss – ieskaitot kosmiskos, pārdabiskos, garīgos spēkus – ir zem Kristus kājām un pakļauts Viņam.

Kādu labumu izdara Kristus paaugstināšana Visuma tronī, un ko Viņa valdīšana pār visām Debesīm un virs zemes dod Viņa draudzei? Ef. 1:22, 23. _____

Dievs ir darījis Kristu par uzvarētāju pāri visām ļaunajām varām. Draudze, kas ir cieši saistīta ar Kristu un saņem no Viņa visu, kas tai nepieciešams, pati par sevi ir garantēta uzvara pār šiem ienaidniekiem. Dieva spēks, kas atklājās augšāmcelšanā un Viņa paaugstināšanā pāri visiem kosmiskajiem spēkiem, ir aktivizēts draudzes labā. Dievs ir devis uzvarošo Kristu draudzei, kas ir tik vienota ar Viņu, ka to sauc par Viņa miesu.

Kā mēs, ticīgie, varam pazīt paaugstināto Kristu un piedzīvot Dieva spēku savā dzīvē? Pāvils nerunā par kādiem konkrētiem mehānismiem vai stratēģijām, kā tas notiek. Tomēr fakts, ka šie panti ir daļa no “lūgšanu ziņojuma”, dod ierosmi. Pāvils tic, ka Dievs atbildēs uz viņa lūgšanām. Viņš apstiprina, cik efektīvi ir godināt Dieva spēku, kas atklāts Kristū, paša Dieva klātbūtnē, un lūgt, lai tas būtu aktīvs ticīgo dzīvē.

Kāda ir bijusi tava personīgā pieredze ar lūgšanu spēku? Tas ir, ne tikai ar atbildētām lūgšanām, bet ar lūgšanām vispār? Kā lūgšanas velk mūs tuvāk Dievam un spēkam, kas mums ir piedāvāts Jēzū? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izpētiet šos divus Kristus paaugstināšanas aprakstus no E. Vaitas rakstiem.

“Kristus pacelšanās Debesīs bija signāls, ka Viņa sekotājiem jāsaņem apsoltās svētības. Tās viņi nu gaidīja, pirms uzsāka savu darbu. Kristus ieejot pa Debesu vārtiem, Viņš pielūdzošo eņģeļu vidū no jauna tika nosēdināts uz troņa. Tikko šī ceremonija beidzās, pār mācekļiem bagātīgi nonāca Svētais Gars, un Kristus tādā veidā tika pagodināts ar to godību, kas Viņam bija kopā ar Tēvu visā mūžībā. Gara izliešanās Vasarsvētkos bija Debesu paziņojums, ka Pestītāja inaugurācija ir pabeigta. Saskaņā ar apsolījumu Viņš no Debesīm saviem sekotājiem sūtīja Svēto Garu kā zīmi, ka Viņš, būdams Priesteris un Ķēniņš, ir saņēmis varu Debesīs un virs Zemes un ir kā Svaidītais pār saviem ļaudīm.” (“Apustuļu darbi” 38., 39. lpp.)

“Tēva rokas apskauj Dēlu, un atskan vārdi: “Visi Dieva eņģeļi Viņu lai pielūdz!” (Ebr. 1:6) Ar neizteicamu prieku Debesu valdnieki, valdības un varas atzīst dzīvības Lielkunga virsvaldību. Eņģeļu pulki metas ceļos Viņa priekšā, un visus Debesu pagalmus piepilda prieka sauciens: “Cienīgs ir tas Jērs, kas tapa nokauts, ņemt varu, bagātību, gudrību, stiprumu, godu, slavu un pateicību!” (Atkl. 5:12)

Atskan uzvaras dziesmas, saplūzdamas ar eņģeļu mūzikas instrumentu pavadījumu, līdz visas Debesis, šķiet, viļņojas no gaviļēm un līksmības. Mīlestība ir uzvarējusi. Pazudušais ir atrasts. Debesis skanēt skan no balsīm, kas brīnišķās slavas dziesmās pasludina: ‘Tam, kas sēd goda krēslā, un tam Jēram lai ir pateicība, gods, slava un vara mūžu mūžos.’ (Atkl. 5:13)” (“Laikmetu ilgas” 834., 835. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pārdomājiet “jau” un “vēl ne” jautājumus saistībā ar Jēzus paaugstināšanu. Kādā ziņā Jēzus jau ir Kungs pār visu, dēmoniskajiem spēkiem pakļaujoties Viņam? Kādā ziņā Viņa pilnīgā valdīšana pār visu būs nākotnē? (Skat. 1. Kor. 15:24–28.)

2. Cik lielā mērā jūs dzīvojat ar atziņu, ka Kristus valda pār visu? Vai arī cik lielā mērā jūs dzīvojat citu varu jeb kritušo varu autoritātes pakļautībā, kas vienalga zudis? Kā jūs zināt, kurš ir kurš, un kā jūs varat atbrīvoties no jaunā spēkiem, kas, lai gan noteikti ir uzvarēti, tomēr vēl joprojām valda mūsu pasaulē?